

wad kuus wilja ja pealegi wälja, sadik siis, fui hárjapea järrel mahhatehhakse. Arwa nüüd järrel, kas ükski willi, ni kassina Ma peält, sedda kasso wäljateeb! Kus neid rohfeste maas peetakse, seál aiab rahwas, kassinalgi aastal, toidoga läbbi, fest nemmad on leiva jätkufs innimestele, ja surusseks keige seltsi lojustele, ja pealegi kaswab igga willi joudsaste nende järrel.

Sest siis kül selgeste tunnukse, et pölslo prukimist meie páiwil targeminne toimetakse, fui enne muiste; agga tössi on ka, et fui tahhab fest täit kasso sada, siis peab õiete täie arroga peale hakfama, ja ei pea mitte Koppikaid finni piddama, fui nendega woib rublasid wäljatenida. Monni aasta on meie maal sesuggune, et hárjapea seme ei tahha figgida, siis ei pea mitte kullutust kartma, waid peab sedda ostma, olgo ehk hind kallis kül, fest ta toob paljo suremat kasso siisse, fui ostminne kullutab. Nenda ei woi ka mitte sedda rahha kinnipiddada, mis kipsi - kiowi eest maksetakse, test ilma sedda hárjapead ei kaswa. Sel kiuwitolmut on immelinne rammo fees. Selle wiljale, mis essite orrakses kaswab, rohho modi, ei te temma middagid abbi; agga sellele mis lehte kannab, nenda fui herned, leátsed, hárjapead ja teised, teeb ta kaheworrä joudo tahha. Sedda mõda, fui sa tahhad sedda kipsi-kiowi prukida, pead sa tedda nou vârrast mahha külwama: tahhad sa hâriapeast heina sada, siis wiska rohke käega, nenda et wakkama Ma peale wak kipsi-jahho tulleb; tahhad sa semet wötta, siis külwa sedda tolmo kassinamine, et mitte keik rammo wartesse ei já. Nenda ka hernestele ja leátstele árra ripputa ennam fui pole jáo kipsi peale, fui hakawad maast ülles aiamra — polest wakkast, wakkama Ma peale, on kül — panned sa ennam, siis saad sa wäesa kül, agga ei mitte wilja. —

Kui lahja Ma peale hárjapäid külwatakse, siis woib semet kohhe kipsi-tolmoga seggada, se panneb neid kermeste kaswama ja kowwaste juurduma; agga teisel aastal tulleb siiski jälle kipsi-jahho peale wissata, fui hakawad Ma seest ülestârkama. Árra fa pösléta kipsi kiowi, enne fui hakad tedda peneks tagguma; fest tulli aiab weawli-rammo temmast wälja, ja siis ei olle temmast ühtegi kasso, waid ööldakse tedda surnuks pöletud ollewad.

Pöldusid jáotakse meie páiwil mitmel wiñil ja mitme jausse. Kui tahhaksin sedda keik üllesarwada, siis peaksin sure ramato räis firjotama. Iggaüks peab sedda jáotust sedda mõda wäljaarwama, fui temma pölslo. Ma lõdud wiis on, ja fuida temma töjoud annab. Ma-rahwas woiwad fa omma moisawannematte ja öppetajatte käest nou küssida, misuggune pölslo jáotaminne nende kohta keige parajaks tulleb. — Agga fus on kassinad maad ja rohke tö-joud, seál ehk woiks sesinnane wiis keigesuremat kasso sata: Te ommast pollust nelli ; å g g o, ja prugi sedda wiñi:

1 aastal, te kartuhwlid peale ja anna rohfeste sõnniko rammo.

2 aastal, külwa odre ehk muud suwwi-wilja peale, ja selle siisse hárjapäid.

3 aastal, anna hárjapeale kipsi, nida aegsaste mahha, fui täies kassus on. Siis künna ülles ja te suggise rukkid peale. Sel ei olle sõnnikut tarvis, hárjapea rammust saab kül.

4 aastal on rukkid peál ja kaswawad tuggewaste.

Sedda wiñi ei olle ühtegi kässa tarvis, waid keik maad kannawad igga aasta wilja ehk heina. Agga kelle tö-joud kassin on, se ei woi sedda seadust estewötta, muido temma ei ullata omma töga ei kuigi faugele.